

Ланівці – станція працьовита і охайна

Прямуючи до східного “форпосту” Львівської залізниці – станції Ланівці, мала певні упередження, бо що можна очікувати від вокзалу, де пасажирські перевезення зведені до мінімуму? Натомість була приємно вражена сучасною відремонтованою будівлею, облагородженою територією, ідеальною чистотою, тут в усьому вбачається дбайлива людська праця.

Уже згодом я дізналася, що в штаті прибиральниці нема, а весь лад на станції наводять її працівники спільними зусиллями. Навіть розкішні квіткові клумби закріплені за окремими групами працівників. Начальник станції Людмила Люлюк зізнається, що, коли у відокремленому підрозділі відбувається велика толока, їм доводиться власним коштом докуповувати і фарбу, і бензин для косарки, однак переконана, що працівники станції відповідальні за стан тих об'єктів, які сім років тому капітально відремонтували, і занедбати цю працю, зважаючи на тимчасові труднощі, було би безвідповідально.

Окрім чистоти й порядку, колектив станції дбає і про виробничі показники. Як результат – в останньому кварталі минулого року здобули перемогу у дорожньому змаганні. За цей період на станції навантажено 89 тис. 839 тонн вантажів, а загальні доходи від вантажних перевезень за звітний період становили 13,732 млн гривень.

Прибутки станції залежать від роботи постійних клієнтів. У її межах є три основні точки зернових навантажень, кожна з яких має свої колії, тепловози та робочі бригади. Найбільша – ТОВ “Ланівці-інвест”, перший на півночі Тернопільської області елеватор потужністю 35 тис. тонн, який було зведено минулого року у рекордно короткий термін. Саме завдяки його навантаженням – 40 вагонів щодоби – станція змогла стати переможцем дорожнього змагання. Дві інші зернові точки – ПП “Захід-агроінвест” та

ПП “Ланівецьке лібоприймальне підприємство” – порівняно з ТОВ “Ланівці-інвест” роблять значно менші навантаження, але й цих партнерів залізничники цінують не менше.

Крім зернових, станція відправляє також брутт чорних металів та лісові вантажі, а на ТОВ “Ланівецький цукровий завод” навантажують та вивантажують мінеральні добрива.

Загалом навантажувальні роботи тривають на станції цілорічно, однак більшість усе ж припадає на літо, осінь та зиму. Така закономірність цілком зрозуміла – навесні зернові вичерпуються, і навантажень меншає. Начальник станції зізнається, що показники за перший квартал цього року значно знизилися.

– недоотримання певної кількості грошей, – каже Людмила Люлюк.

В аналогічній ситуації опинилася і комерційний агент Віра Ратушко. Вона працює шість днів на тиждень, а за необхідності оформити документи на вивантаження чи навантаження приходить на роботу і в неділю.

– Працюю на посаді комерційного агента, але виконую також і функції прийомоздавача. Робота дуже відповідальна, вимагає пильної уваги та зосередженості. Крім роз'яснювальної роботи з клієнтами, працюю і в електронному режимі. Коли почали вводити АРМ, думала, що об'єм роботи зменшиться, а стало навпаки. Одній надзвичайно складно справлятися з цією роботою. Останній квартал минулого року став для мене непротримним випробувальним періодом, – зізнається Віра Ратушко.

Чергового по станції Володимира Партику не дивує те, що доводиться виконувати роботу ще й техконтори. Натомість він має інші претензії. Каже, що зараз станція знову претендує на третій клас, якого її колись позбавили через низькі вантажообороты.

Та справді катастрофічним для станції є період відпусток: оскільки роботи багато, то кожному працівникові черги своєї годі діждатися, та й зрештою на повноцінну відпустку можна не сподіватися.

Єдиний пасажирський транспорт, що проходить через станцію Ланівці, – це дизель-поїзд сполученням Тернопіль–Шепетівка, який курсує двічі на день. У час його прибуття вокзальна площа шцент заповнена пасажирами. І це навіть попри те, що курсує він у дуже незручний для більшості пасажирів час (о 12:00 і о 15:00 год.), це регулярно спричиняє обурення робітників та студентів. Враховуючи побажання пасажирів, станція зверталася до відповідних служб залізниці з проханням змінити час курсування поїзда. Результат здивував: прибуття потяга відтермінували на дві хвилини.

Начальник станції непокоїться також скасуванням пасажирського поїзда сполученням Івано-Франківськ–Козятин і все ще сподівається на його відновлення. Каже, що це був єдиний поїзд, який з'єднував з Івано-Франківськом, а головне – південь Тернопільської області (зокрема Чортків) із її північними районами. Крім того, він поєднував станцію із Південно-Західною залізницею.

– Його скасували через нерентабельність. Та поїзд був вигідним для багатьох пільговиків, зокрема й студентам з Івано-Франківська та Чорткова. Тепер південь Тернопільської області “відрізаний” від станції. Південно-Західна залізниця зверталася в Укрзалізницю із проханням відновити це сполучення. Наразі – безрезультатно, – підсумувала начальник станції Ланівці Людмила Люлюк.

Оксана ЛОЇК
Фото автора

– Якщо восени ми вантажили 600-700 вагонів на місяць, то навесні значно менше – така тенденція. А от із червня знову повним ходом розпочалося навантаження зернових. Однак і весна не давала особливих підстав для смутку. Приміром, на квітень ми нічого не планували, але з'явився клієнт із замовленням на сто вагонів на місяць, – розповідає Людмила Люлюк.

Станція має оптимістичні перспективи. Місцева агрофірма “Горинь”, яка наразі вантажить мінеральні добрива, планує до кінця року збудувати елеватор для навантаження зернових та підготувати відповідну інфраструктуру. Має намір розбудовуватися і місцевий асфальтний завод.

Зараз на станції разом із начальником працює 16 осіб: 4 чергові по станції, 9 стрілочників, 1 касир та 1 комерційний агент. Людмила Люлюк каже, що відповідно до об'ємів роботи працівників замало.

– Торік двох чергових по станції не стало серед нас, натомість поновлення на їхніх місцях не було. Ми перевели туди двох стрілочників, тож тепер людей бракує на обох ділянках роботи. Через надмірну зайнятість вимушені були скоротити і робочий день для квиткового касира, а це

Залізничник запобіг крадіжці коштів із банкомата

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

– Інформацію про хитрощі електронних злодіїв я якраз нещодавно почув в одній із передач по телебаченню, тому швидко зорієнтувався, витягнув картку і зняв цей пристрій, – розповів Микола Д. у телефонній розмові з кореспондентом газети. – Відійшов убік, роздивився цей пристрій, потім повернувся до банкомата і помітив, що вгорі над клавіатурою прикріплено ще й відеокамеру, очевидно, щоб “підглядіти” пін-код користувача. Її я теж зняв, у камеру була вмонтована картка пам'яті для запам'ятовування інформації.

За словами залізничника, за всім, що відбувалося, пильно спостерігали двоє невідомих, які стояли біля кафе, розташованого поруч, проте підійти вони не наважилися. Із несподіваними “знахідками” пан Микола звернувся до керівництва залізничного підприємства. Там оперативно повідомили адміністрацію банку, а незабаром на підприємство приїхали працівники служби безпеки банківської установи, які підтвердили підозри залізничників і забрали шахрайське спорядження.

Так завдяки пильності та уважності клієнта банку електронним шахраям не вдалося реалізувати

свій підступний задум. Крім того, вони позбулися і пристроїв, за допомогою яких планували викрадати гроші. А залізничнику, який запобіг спробам крадіжки коштів громадян, адміністрація банку подякувала матеріальною винагородою.

Вікторія ІВАНЕЦЬ
Фото з архіву газети